

FESTIVALSKA

NOVINI 5

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

SRIJEDA, 22. SRPNJA 2009.

ČOVJEK ISPOD STOLA NEVENA HITRECA
JE LI U ZEMLJI ČUDESA FILMSKA ANTIBAJKA?
SITORA ALIEVA O FESTIVALU S OBALE CRNOG MORA

PARTNER FESTIVALA

••T••Com• KulFurist

ARIO

nit
Nizovana Istarska Televizija

BANKA

eukonomist

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Alica u antibajci, kreativci u tvornici

Susreti ekipe šestog hrvatskog filma u Nacionalnom natjecateljskom programu *U zemlji čudesa* i voditelja popratnog festivalskog programa Pulska filmska tvornica u Circolu u utorak 21. srpnja u znaku iskusnih filmša i – novih filmskih nada

piše: Sandra Mardešić

Nakon jučerašnjih konferencija za novinare u Circolu pojmovi bajke i tvornice poprimaju nova značenja. Na prvog je od njih redatelj Dejan Šorak predstavio ekipu svog filma *U zemlji čudesa*. Iako naslovom podsjeća na slavnu bajku Lewisa Carrolla, ova je mađarsko-hrvatska koprodukcija zapravo „antibajka“ jer ova Alica u izvedbi male glumice Marije Stjepanović ne otputuje s vojnog poligona NATO-a u zapadnoj Hercegovini u neki čudetni svijet, već u Zagreb, pokušati sama osigurati dovoljno novaca za liječenje od raka. „U ovoj priči dobro i zlo nisu jasno razlučeni, kao što to nisu ni u stvarnosti iako je prošlo već toliko godina od rata“, objasnio je Šorak iznimno zadovoljan radom ekipe, a posebno Marijom. Mala Marija se na Festivalu, kao i na snimanju, osjeća kao prava glumica i sretna je što je ne tretiraju kao dijete već kao ravnopravnog člana. Ne čudi što je iz dramske grupa ZKM-a odabrana ova samozatajna, skromna djevojčica ali koja je zapravo „jedno odraslo dijete“ – sama je opisala svoju ulogu. Na napornim noćnim snimanjima, kao i u filmu, potporu joj je pružao inače kazališni glumac Franjo Kuhar: što toplom riječju, što bombonima i sladoledima. Naglasio je kako će mu projekt *U zemlji čudesa* ostati „jedna od najdražih uspomena u vitrini uspomena“. Koliko je u filmu sadržajno sve nekako naopačke potvrdila je i Dora Lipovčan, koja se brinula kako će bez vlastitog majčinskog iskustva odigrati Alicinu majku, sve dok nije shvatila da u stvari tumači majku nezrelju od vlastite kćeri te je inspiraciju pronalazila u svojoj maloj partnerici. Publika će sigurno cijeniti ovaj film i zbog uloge njihova sugrađanina Borka Perića koji je prije dvije godine osvojio Zlatnu Arenu za najbolju sporednu ulogu za film *Živi i mrtvi*.

Rad ovogodišnje Pulske filmske radionice kao tradicionalnog

popratnog filmskog programa, predstavili su njeni voditelji Marko Zdravković Kunac, Biljana Čakić Veselić, Velimir Todorović, Mladen Medić i Dinka Radonić. Rezultat petog izdanja Radionice je osam kratkih filmova svih žanrova, od dokumentarnog, animiranog, do igranog i eksperimentalnog, a svi su nastali u samo dvadeset dana. „Polaznici, mladi kreativci, od kojih dvoje ima samo 17 godina, napravili su izuzetno kvalitetne filmove za koje bi profesionalcima bilo potrebno i do nekoliko mjeseci“, istaknula je Biljana Čakić Veselić. Kako se iz godine u godinu povećava broj polaznika, ove godine je pokrenuta i radionica za napredni stupanj, odnosno, stare polaznike, i traje od 18. srpnja do 25. kolovoza 2009.. O uspješnosti Radionice govori i činjenica da je proteklih godina čak sedamnaest filmova Pulske filmske tvornice na deset festivala osvojilo šest nagrada. Stoga su se njezini voditelji uz punu podršku Festivala igranog filma u Puli i grada Pule odlučili osamostaliti i osnovati udrugu u želji da Pula postane mjesto gdje će se njegovati festivalski tip filma s jasno izraženim autorskim stavom. Želja im je stvoriti mjesto gdje će svatko moći doći i snimiti svoj film ili pogledati arhivu pulskih autora odnosno filmova snimanih u Puli uz stalnu edukaciju i povremene projekcije s gostima predavačima. Na kraju su istaknuli vjeru u spremnost grada Pule za rješavanje pitanje prostora u kojem bi udruga mogla djelovati cijele godine. Ovogodišnje će filmske uratke publika moći vidjeti na jesen u Kinu Valli.

**U Circolu se danas s početkom u 11.00 predstavljaju
sudionici Hrvatskog filmskog fokusa**

FESTIVALSKA NOVOST – HRVATSKI FILMSKI FOKUS

U sklopu 56. festivala igranog filma u Puli ove se godine održava prvi Hrvatski filmski fokus koji će omogućiti hrvatskim i stranim gostima da od 21. do 24. srpnja pogledaju sve filmove u Nacionalnom programu, kao i program Najbolje od Dana hrvatskog filma, a 25. srpnja i program Filmovi u nastanku (Work in Progress). Ovim novim programom Festival igranog filma u Puli ojačava svoju funkciju svojevrstne odskočne daskе hrvatskog filma u svijet. Ravnatelji i selektori inozemnih festivala te strani kritičari i novinari nazočni na Festivalu sudjelovat će pak posljednjeg dana manifestacije, u subotu 25. srpnja na diskusiji o ovogodišnjoj hrvatskoj filmskoj produkciji s hrvatskim redateljima, producentima i drugim filmskim umjetnicima te dužnosnicima i novinarima.

Svoj dolazak su osim Roberta Olle, izvršnog direktora Eurimagesa; najavili i ravnatelji i selektori međunarodnih festivala: Frederic Boyer, novi umjetnički ravnatelj Dvotjedna redatelja (Quinzaine des Réalisateurs) Festivala u Cannesu; Aliona Shumakova, predselektorica za Istočnu Europu Festivala u Veneciji; Matthieu Darras, predselektor Međunarodnog tjedna kritike Festivala u Cannesu; Stephen Locke, programski

savjetnik Berlinalea; Eva Zaoralova, umjetnička ravnateljica Festivala u Karlovym Varym; Sitora Alieva, programska ravnateljica Kinotavr festivala u Sočiju; Roland Rust, ravnatelj festivala istočnoeuropskog filma u Cottbusu; Annamaria Percavassi, umjetnička ravnateljica Alpe-Adria film festivala u Trstu; Elma Tataragić, selektorica Sarajevo film festivala; Blagoja Kunovski, umjetnički ravnatelj Festivala braće Manaki u Bitoli i kritičar MRTV i časopisa Sinopsis; Sergei Lavrentiev, programski direktor Tarkovski filmskog festivala; Fokusu će također prisustvovati i inozemni novinari: Will Tizard, izvijestitelj lista Variety; Vladan Petković, izvijestitelj Screen Internationala; Anna Franklin, direktorica portala Film New Europe; Ronald Bergan, kritičar londonskog lista The Guardian; Jean Roy, kritičar pariškog lista L'Humanite; Gabriele Barrera, kritičar tali-

janskog časopisa Best movie; Dubravka Lakić, kritičarka beogradskog lista Politika i Dževdet Tuzlić, urednik kulture Bosansko hercegovačke televizije BHT1. Prestigli sudionici prvog Hrvatskog filmskog fokusa predstaviti će se novinarima i gostima Festivala na press konferenciji u srijedu 22. srpnja u dvorani Circola s početkom u 11.00. Dobro došli!

Prvi pristigli sudionici Fokusa: Sergei Lavrentijev, Dubravka Lakić, Blagoja Kunovski, Sitora Alieva

**U organizaciji Muzeja suvremene umjetnosti Istre sinoć je u
Staroj tiskari otvorena izložba akademskog slikara Erosa Čakića**

IZLOŽBA EROSA ČAKIĆA, AUTORA STATUETE ZLATNA VRATA PULE

Akademski slikar i kipar Eros Čakić od utorka se u prostoru Muzeja suvremene umjetnosti predstavlja ljubiteljima likovne umjetnosti grafičkom mapom 80/90/00 te retrospektivnom izložbom svojih radova. Rođen je 1960. u Puli. Na Akademiji likovne umjetnosti u Veneciji diplomirao je kiparstvo u klasi profesora Gianfranca Tramontina. Uz umjetnički rad koji uključuje slikarstvo, kiparstvo, grafiku i scenografiju bavi se i pedagoškim radom. Skupno

je izlagao na nizu uglednih manifestacija: na Godišnjim izložbama HDLU-a Istre, u Zagrebu, Puli, Rovinju, u Italiji, Njemačkoj, Francuskoj te Austriji (izložba Čarobna Istra u više zemalja Europe). Samostalno je izlagao više puta u Puli, Veneciji, Rovinju, Labinu te Rijeci. Sudjelovao je više godina za redom na Kiparskoj koloniji u Vinkuranu te na Svjetskom Kiparskom simpoziju u snijegu u Kanadi. Za svoj je umjetnički rad dobio niz priznanja. Statueta nagrade publike u Areni Zlatna vrata Pule njegovo je umjetničko djelo koje bi svaka ekipa hrvatskog filma u Nacionalnom natjecateljskom programu rado imala u svojim rukama. Prema umjetnikovim riječima, na kreaciju statuete nadahnulo ga je vlastito viđenje znamenitog pulskog spomenika te zlatni rez kao osnova kadra i univerzalni umjetnički izraz. Ovogodišnji dobitnici Zlatnih vrata Pule bit će poznati u subotu 25. srpnja na svečanom zatvaranju 56. festivala igranog filma.

Razgovori s članovima ekipe filma *U zemlji čudesa*

Redatelj i scenarist Dejan Šorak

U zemlji čudesa je film krize

Konstanta vašeg opusa jest tematska i žanrovska raznolikost. Što vas motivira u smišljanju filmskih priča?

Svi moji filmovi su potpuno različiti, međutim svatko tko ih pažljivo pogleda može primjetiti da ih je radila jedno te ista ruka. Znam da to zvuči malo naivno i staromodno, ali najviše volim smišljati nekakve filmske priče, koje će na emocionalan i ponekad zabavan način otvarati neka važna pitanja o čovjekovoj sudbini. S druge strane, ne zanima me slati izravne poruke, nemam nikakvu ambiciju mijenjanja svijeta i ne zanima me politički angažman na filmu. U današnjem vremenu, kada sve možete javno i slobodno reći, staviti na Facebook i YouTube, trošiti nešto tako dragocjeno, skupo i naporno kao što je film za izricanje neke jednodimenzionalne poruke jednostavno je besmisleno.

Ipak, *U zemlji čudesa* vrlo nedvosmisleno prikazuju lokalnu socijalnu katastrofu, u kojoj ti, riječima mlade protagonistkinje, „nitko ne može pomoći ako nemaš novaca“.

Socijalni angažman je posljedica. Postoji naime jedan paradoks u umjetnosti, prvi ga je spomenuo Denis Diderot u *Paradoksu o glumcu*, koji kaže da se ljepota izražava ružnoćom, a svjetlo se izražava mrakom. Tako je i u mom slučaju, socijalni angažman nije mi u namjeri, ali je itekako vidljiv kao posljedica. Ovaj film je film krize, on govori o ljudima koji su pometeni na marginu, iako stječemo privid da živimo i jednom prekrasnom svijetu estrade, tajkuna i Gotovčevih koji su paradigma hrvatskih društvenih vrijednosti. Stvar je u tome da bogati *establishment* radi priče sam za sebe, a ispod toga postoji cijeli jedan svijet kojeg nema nigdje. Taj svijet je tema ovog filma. Put do emocionalnosti gledatelja je suprotan od očekivanog, ovaj film trebalo je raditi surovo,

tvrdno, ne koketirajući s emocijama. Glavni lik filma je dijete koje je prerano odraslo zbog užasa rata, ono je zrelije od vlastite majke, ono se ne želi svidjeti. Ona je nemoguća, surova, govori ti istinu u lice, bezobrazna je, i ja mislim da je to jedini način. Jer, kad radite film o djetetu koje je bolesno od raka bez svoje krivnje, to je jedna mrvica do ponora katastrofe kiča.

Na koji ste način radili s darovitom djevojčicom Marijom Stjepanović, koja je sjajno iznijela teret situacija koje su neprimjerene za njenu mladu dob?

To se zove milost filmskog neba. U očaju kako ćemo to dijete naći, krenuli smo s potragom u Zagrebu, mada je najlogičnije bilo ići u manje sredine, gdje bi možda našli nekog sa sličnom sudbinom. Tako da Marija Stjepanović nikako nije naturščik, njen život nema nikakve sličnosti s likom kojega glumi, ona je sve to morala raditi kao prava glumica. Mariju je prva uočila moja asistanica Branka Turkalj u učilištu ZKM-a, vidjela je jednu skromnu djevojku u kutu, i odmah je znala da je to Alica. U pripremnim razgovorima shvatili smo da je riječ o beskraino inteligentnoj osobi i prema njoj sam nakon druge probe odlučio igrati potpuno otvorenih karata, bila je ravnopravna s ostalim glumcima. Igrali smo otvoreno, i objašnjavao joj

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

svaki sloj uloge bez ikakvih ograničenja. Marija je slušala i ostvarila apsolutno sve što sam zamislio, s punom dubinom osjećajnosti u misli, stalno u punoj koncentraciji.

U filmovima se često oslanjate na provjerene glumačke suradnike.

S glumcima imam ambivalentni odnos. Jako ih volim kad su sjajni, ali ne volim kad na filmu glume na kazališni način, ne imajući u vidu pravila medija. Kazališno iskustvo puno mi pomaže u smislu da znam što glumac ne smije raditi. Na filmu se ne smiju vidjeti načini glumačke transformacije, ta gluma mora doslovno imati dokumetarnu uvjerljivost, a glumci su često skloni dodati onaj mali višak koji to sve čini lažnim. Na filmu moraš na osvježen način biti potpuno neosvješten. Te odlike imaju svi glumci s kojima volim surađivati.

U tom silnom mraku u filmu ipak kostantno izbija životna radost kroz humor.

Često radim na humoru u filmovima. To je taj paradoks o kojem sam govorio, ta nesreća, mrak i užas su razumljiviji kroz humor, posrednim načinom često se može reći ono što želite na puno uvjerljiviji način.

Kakav je odnos scenarista Dejana Šorka i istoimenog redatelja?

To zna biti okrutno. Imam tu sreću da se ne moram boriti sa scenaristom kad nešto mjenjam i prekrajem, i trudim se zadržati dva potpuno različita pristupa kao scenarist i redatelj. Ne robujem sebi kao scenaristu, nekad se u snimanju znam zapitati što sam to napisao. Pretjerano sam samouvjeren i mislim da znam napisati dobre dijaloge, ne dam olako glumcima da ih mijenjaju samo zato što su ih lijeni naučiti. Bati Živojinoviću sam na snimanju *Male pljačke vlaka* rekao: „Ja sam to pisao tri godine, a ti ćeš mi to uništiti za tri minute. Nauči tekst pa ćemo onda vidjeti koja je verzija bolja.“

Snimatelj Vjekoslav Vrdoljak

Smirenost koju donose godine iskustva

Dejan Šorak i vi ste uigran tandem.

Zajedno smo snimili pet igranih filmova, on je redatelj koji me najčešće pozivao i za njegove sam filmove dobio najviše nagrada, između ostalog dvije Zlatne arene i dvije Kodakove nagrade. Mi smo prijatelji, i u tom prijateljstvu se jako dobro slažemo, a *U zemlji čudesa* smatram najboljim filmom Dejana Šorka koji sam ja snimao. Možda je tome tako i zbog činjenice da smo se s vremenom smirili, u mladosti smo znali katkad biti i nervozni i ishitreni, a atmosfera na snimanju ovog filma bila je jako staložena, ugodna i mirna. Dejan Šorak je realiziran kao umjetnik i mislim da je to bilo jako važno za nastanak ovog filma.

Film je snimljen u vizualnom kontrapunktu ruralnog početka i djelomično urbanog završetka.

Ja ne mogu snimati film onako kako ga ja vidim. Najteži dio mog posla kao snimatelja jest otkriti kako ga vidi onaj koji ga je napisao i koji ga režira. Ono što volim kod Dejana, jest da mi

on u nekoliko rečenica vrlo jasno pojasni kako on nešto vidi. Najgore je kada snimatelj mora gatati te stvari. Dobro poznajem tu atmosferu zagrebačke periferije u kojoj se odvija dobar dio filma, poznajem te ljude i znao sam otprilike kako to treba izgledati, a zahvalan sam i Mariju Ivezicu koji je kao scenograf pronašao nekoliko izvrsnih lokacija.

Na filmu ste kao s kolegicom snimateljicom surađivali s vlastitom kćerkom.

Moja kćer je diplomirala kameru na Akademiji, na filmu smo trebali još jednog snimatelja pa smo se odlučili za nju. Mada, teško je surađivati s obitelji, ja to znam i iz suradnje s vlastitim ocem, često argumenti padaju u vodu zbog obiteljskih odnosa. Na ovom filmu ipak nije bilo tih situacija, ona je svoj posao obavila odlično. Znali su mi prigovarati da njoj dajem bolje kadrove nego sebi, ali na mladima svijet ostaje.

Glumica Marija Stjepanović u ulozi Alice

Možda postanem popularna

Koliko ti je rad u Dramskom studiju ZKM-a pomogao u radu na filmu *U zemlji čudesa*?

Pa, puno mi je pomogao. Ipak, ništa nisam znala o tome kako se rade filmovi, jesam zamišljala, ali ipak nisam znala što me čeka, sve me to iznenadilo, ali bilo mi je lijepo. Jesam, puno sam razmišljala kako bi trebalo nešto napraviti ili reći, a pomagali su mi i svi u ekipi, bili su super.

Netko osobito?

Ma ne, svi su mi bili super. Jesam, voljela sam raditi s Franjom, ali i sa svima drugima.

U filmu si mi izgledala nekako starije i

ozbiljnije nego ovako kada te gledam...

To sam odglumila.

Znaš li da tvoj lik uopće ne mora biti izmišljen i da ima djece koja žive tako, na rubu?

Znam to.

... a znaš li da pojavljivanje na filmu sa sobom nosi to da te svi prepoznaju na ulici, da postaješ popularna. Kako će ti prijatelji i vršnjaci reagirati kad vide film?

Možda postanem popularna, a možda čak i ne... Ne, ne znam kako će reagirati.

Dijete si, imaš samo dvanaest godina, je li te mučila ozbiljnost uloge?

Nije. Nije mi bilo teško. Sve sam odmah razumjela što od mene traže, oni su znali i jesam li ja to usavršila ili treba još raditi.

Glumac Franjo Kuhar u ulozi Rome Priča me natjerala na suze

Kako vas je i koliko vezala uloga Rome i cijeli projekt filma *U zemlji čudesa*?

Već s prvim čitanjem scenarija priča me ulovila i, moram reći, natjerala suzu na oko. Ta priča ulovi i stoga što govori o djetetu, a nije sladunjava, ne podilazi, nije, ono, cicimici... To su kratke rečenice, nabijene mukom, a ono što izlazi iz usta kratko i surovo. Vrlo je teško detektirati unutrašnjost čovjeka prema tim kratkim rečenicama.

Scenarij vas je „primio“ od početka, a lik Rome?

Temelj je moje struke baratanje emocijama, ono što te ulovi na tom planu znači da je vrijedno „proučiti“. Ipak, lik mi je došao kasnije, naknadno. Prvo sam morao biti siguran da je to film tišine, atmosfere. Moj profesor s prve godine učio me da se igra u pauzama govora, u tišini...

Vaša mala partnerica Marija Stjepanović?

Jednostavna i određena, tom djetetu treba odati posebno priznanje za rad; noću, na kolodvoru, u prilikama kada je koncentraciju teško zadržati i odraslima, bila je jednom rječju fascinantna!

Imam dojam da vam rad na ovom filmu nije bio samo posao?

I nije. U 23 godine staža imam pet-šest-sedam projekata u nekoj mojoj emotivnoj životnoj vitrini, ovaj film spada upravo tu.

Glumac Borko Perić u ulozi Valentina Rat ostavlja ruševine u ljudima

Vi iz generacije osamdesetih kako gledate na ratnu temu poput ove?

Ovo je priča u kojoj pratimo posljedice rata na pojedince, na djecu koja nisu život proživjela u urednim fazama, to, uostalom, nije samo filmska priča to se događa.

Jeste li odmah našli „ključ“ za svoju ulogu?

Nisam... Našao sam ga negdje u činjenici da se kao čovjek, odnosno lik u priči, više potvrđujem s obitelji svoga brata nego vlastitoj. Bez obzira na okolnosti moj Valentin tu nalazi onaj neki životni mir i tišinu koja mu odgovara. Draga mi je ta neka tuga koja iz njega zrači, stekao sam veliku dozu suosjećanja s tim likom i to nije bio samo posao... Uostalom, kroz film čovjek ima priliku upoznati sve to, i proživjeti, to ostaje negdje upisano. Ili je već upisano.

Poruka filma?

Eto što ostaje nakon besmislenog ludovanja: ruševine uokolo, i u ljudima.

Pula?

Moj grad i moj Festival, večeras će moji doći u Arenu, uživam u ovom Festivalu i uvijek sam sretan kada mogu biti dio toga kroz filmove koje radim.

Glumica Dora Lipovčan u ulozi Ruže Moj je put bio pravocrtan

Imate sreće s filmovima, ovo vam je, kažete, trinaesti?

Da, film me hoće, a serije me neće... al' neću ni ja njih.

Vi od malih nogu idete prema tome, u djetinjstvu ste bili živa maskota šibenskog dječjeg Festivala...

I šibenskog, i dubrovačkog i splitskog! Roditelji su mi, svaki na svoj način, bili dio toga svijeta, a s njima i ja. To je sasvim drukčije nego da s 18 godina pred upis na fakultet zaključite da biste na Akademiju. Od djetinjstva sam zaljubljena u samu bit glume, u esenciju ovoga posla i ne znam što bih da nisam upisala Akademiju. Moj je put bio pravocrtan...

Uloga majke jedne osobite djevojčice puna je emocija.

Marija je kao Alica bila divna. Nevjerojatna partnerica! Iz nje sam vukla i vlastitu inspiraciju, ona te tako točno gleda da ne možeš pogriješiti. I, bila je daleko bolja od mene u njezinim godinama, odnosno, počela sam s dvanaest. Ja sam bila nemirno dijete; valjda me je mrzila cijela ekipa. Ona je s deset godina izuzetno disciplinirana, imala je puno više dana i noći snimanja i sve prošla bez cendranja, koncentrirano, kao da jako dobro zna što hoće i kao da se nema potrebe svidjeti drugima. Ima sigurnost, a ja se još trudim postići je... Marija bi u ovom poslu mogla još jako puno napraviti!

Peti dan Nacionalnog natjecateljskog programa (srijeda, 22. srpnja)

Tržnica kao svijet u malom

Prošli smo više od polovice ovogodišnjeg Nacionalnog natjecateljskog programa. Šest je filmova prikazano, a četiri ih još čeka sud publike i kritike. Sljedeći je među njima *Čovjek ispod stola* koji se večeras premijerno prikazuje u Areni s početkom u 21.30. Ovu dramu o složenim obiteljskim, ljubavnim i prijateljskim odnosima skupine ljudi s jedne velegradske tržnice režirao je Neven Hitrec koji je prije točno deset godina osvojio Veliku zlatnu arenu za svoj prvijenac *Bogorodica*. Scenarist je filma redateljev otac, ugledni hrvatski književnik Hrvoje Hitrec, dok je lajt-motiv priče tržnica kao stvarno i metaforičko sjecište ljudskih sudbina, nadanja, tragedija i novih početaka. U glavnim su ulogama Luka Petrušić, Jelena Lopatić, Damir Lončar, Marija Škaričić, Višnja Babić, Inge Appelt i Vanja Drach.

Čovjek ispod stola

Film na slikovitog tržnici na periferiji grada povezuje galeriju raznolikih likova: siromašnog, blago retardiranog mladića Groša (Luka Petrušić) koji očekuje dolazak bogatog oca iz Argentine; prodavačicu Lidiju (Jelena Lopatić) kojoj je napokon krenulo u životu (ima posao i dečka kojega voli); zubara Pipanića (Damir Lončar) koji nakon prometne nesreće i udara u glavu odluči govoriti istinu o svojim grijesima, ali i onima svoje žene i njezine sestre; mladu ženu (Marija Škaričić) zaposlenu u bistrou, koju iznenade nepoznati detalji iz prošlosti najbližih osoba, kao i lokalne kriminalce, braću Ringlov, koji među ljudima s tržnice traže onoga tko im je uzeo plijen pljačke benzinske crpke... Redatelj **Neven Hitrec** diplomirao je filmsku i TV režiju na ADU u Zagrebu 1992. Za režiju dokumentarnih filmova *Dvorana* i *730 dana poslije* dobiva 1993. godišnju nagradu za filmsku umjetnost *Vladimir Nazor* i nagradu *Zlatna uljanica* na Danima hrvatskog filma. Kao redatelj dugometražnih igranih filmova debitira 1999. filmom *Bogorodica*, koji osvaja *Veliku zlatnu Arenu*, dok je za režiju istog filma nagrađen *Vjesnikovom* nagradom *Breza* za najboljeg debitanta. *Bogorodica* je prikazana u konkurenciji festivala u Dublinu, Budimpešti, Lodzu i Torinu. Drugim dugometražnim filmom *Snivaj, zlato moje* na Filmskom festivalu u Puli 2005. osvaja nagradu publike *Zlatna vrata Pule*, a film je uvršten u konkurenciju festivala u Moskvi. Dobitnik je Medalje Grada Zagreba za 2006. godinu.

OSOBNIA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2009., 72 min, 35 mm; produkcijska kuća: Interfilm (u suradnji s Hrvatskom radiotelevizijom); producent: Ivan Maloča; koproducent: Vanja Sutlić; režija: Neven Hitrec; scenarij: Hrvoje Hitrec; uloge: Luka Petrušić, Jelena Lopatić, Damir Lončar, Marija Škaričić, Višnja Babić, Nikša Butijer, Inge Appelt, Danko Ljuština, Ronald Žlabur, Vera Zima, Filip Radoš, Vanja Drach; kamera: Stanko Herceg; montaža: Slaven Zečević; scenografija: Mladen Ožbolt; kostimografija: Željka Franulović; glazba: Darko Hajsek; zvuk: Mladen Pervan, Dubravka Premar, Ruben Albahari; maska: Snježana Gorup.

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film
Crcni – 3,20

Trenutačni poredak

Vjerujem u anđele – 4,57

Zagrebačke priče – 3,77

Crcni – 3,20

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Crcni*

Ankica Krištov (26)

Nikako nisam uspjela shvatiti zašto je početak tako dug. Previše su ga rastegli, ali film je dobar. Glumci su sve to odigrali i interpretirali jako uvjerljivo.

Mladen Vitasović (40)

Film je dobar, ali je tema nedorečena. Zvuk mi se uopće nije svidio, a ni dijalozi nisu nešto osobito. Ipak, mislim da je u potpunosti uhvaćena bit i prenesena poruka publici. Vjerujem da je to najvažnije ne samo za ovaj film, nego i za ekipu koja je na njemu radila.

Silvija Starčević (32)

Nekako mi je film pretežak. Mislim da to nije za publiku. Trebali bi prikazivati veselije teme. Rat je dio naše povijesti, ali zar je stvarno nužno da stalno prikazujemo filmove o tome?

Gordana Koprić (44)

Osrednje. Pozadina koja prati film je veoma bitna, i tjera na razmišljanje, ali mislim da je tematika zaista teška. Meni je film pomalo predugačak, ali obuhvaća tematiku naše povijesti što je važno.

Gledatelji u kinu Valli o filmu u Nacionalnom programu *Penelopa*

Zlatko Čorlić (27)

Film je dobar. Sve je nekako, rekao bih to tako, prirodno. Film me više podsjeća na kazališnu predstavu, samo što je kamera medij preko kojega gledamo priču.

Vlasta Radosavljević (52)

Jako mi se svidio. Glumci su se stvarno potrudili. Prikazali su Penelopu s neke druge perspektive koja nema veze s Penelopom kakvom smo je svi zamišljali. Ova antička junakinja nije podređena muškarcu, ona zauzima svoj prostor. Fotografija je sjajna, a i kostimi.

Marija Lukić (77)

Meni se film svidio, jer je nekako napravljen po starom modelu, a opet dostupan današnjem svijetu, u smislu modernog izričaja. To je film i za stariju i za mlađu generaciju. Priča je obrađena iz jedne potpunodrukčije perspektive. Jako dobro.

Glas Istre...

Tradicija dulja od **65** godina...

Najčitaniji regionalni dnevni list...

Najznačajniji marketinški **medij** istarske regije...

Kreativnost koja nadilazi **dnevno** novinarstvo...

Dostupan na više od 900 prodajnih mjesta...

Prave informacije **u pravo vrijeme** na:

www.glasistre.hr

Glas Istre

redakcija

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 591 500
fax 052 591 555
redakcija@glasistre.hr

marketing

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 591 539
fax 052 591 544
marketing@glasistre.hr

trgovina

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 638 900
fax 052 501 561
trgovina@glasistre.hr

2. istarski festival lavande

Pula, Turističko naselje Punta Verudela

31. 7. - 2. 8. 2009.

fitoaroma *mirisi Istre*
hrvatski brand za prirodnu kozmetiku

Tel. (052) 511 310
www.svijet-biljaka.hr

Internet
kupovina
10%
povoljnija

H2
BY HADDAD
haddad@haddad.hr

IMAGE HADDAD

**ONLINE
BOUTIQUE**

KOLEKCIJA S/S'09

www.imagehaddad.com

MAX
tv

Ponuda koja vam ide niz dlaku:

Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:

**Prva 3 mjeseca
za 1 kn mjesečno!**

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T-Com je dio T-HT Grupe.

•• **T** •• Com ••

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

BANK

 HYPO GROUP
ALPE ADRIA

U početku je bio pokret i pogled. Radost i mašta. Ali stvoreni smo da bismo gradili, to nam je u biti. Život brzo isprepliće nizove individualnih doživljaja. Tako se stvara svijet koji poznajemo. I pamtimo ga u slikama. Radoznalost je izazov, a snalažljivost je kreativni odgovor koji nam je podarila priroda. Preciznost, sigurnost i čvrstoća su obilježja snage koju smo stekli iskustvom.

Spremni smo mudro mijenjati svijet. Na bolje.

Slijedite svoje snove

12 zemalja - jedan partner

LA VOCE
DEL POPOLO

AUDIO.VIDEO.FILM

WWW.ATERSTUDIO.COM

ARMAN

FedEx[®]
Express

NAJBRŽI
PUT DO
ISTRE

RegionalExpress
NEZAVISNI ISTARSKI PORTAL

regionalexpress.hr

HOMMAGE: BOGDAN ŽIŽIĆ

DOBITNIK OVOGODIŠNJE NAGRADE VLADIMIR NAZOR ZA ŽIVOTNO DJELO NA POLJU FILMSKE UMJETNOSTI

Redatelj priča koje vrijedi ispričati

razgovarao: Matko Botić

Bogdan Žižić samozatajni je filmaš, podjednako poznat po velikom dokumentarnom opusu kao i po manjem broju hvaljenih igranih filmova. S uglednim će se umjetnikom u srijedu 22. srpnja u Circolu s početkom u 11.10 upriličiti razgovor s novinarima i gostima Festivala igranog filma u Puli. Povodom važne nagrade te boravka na festivalu, još uvijek aktivni redatelj govori o svojoj karijeri i novim projektima.

Po zanimanju ste pravnik. Kako ste se našli u filmskom svijetu?

Studirao sam pravo, ali sam znao da se time neću baviti. Nakon što sam 1957. godine diplomirao, odmah sam otišao u vojsku, u Pulu, i tamo prvi put prisustvovao Filmskom festivalu u Areni; gledao sam Hanžekovićev film *Svoga tela gospodar*. Film me i prije privlačio, ali tada sam prvi put pomislio kako bi bilo divno na Festival doći sa svojim filmom.

Vaš prvi dokumentarni film *Poplava* snimljen je u izvanrednim uvjetima velikog izljeva Save u Zagrebu 1964. godine. Kako je došlo do tog angažmana?

Nekoliko redatelja iz *Zagreb filma* bili su zaposleni na drugim projektima i umjetnički direktor Marijan Matković predložio mi je da ja to snimim, što sam objeručke prihvatio. Posebno se sjećam jednog prizora: kad se voda već spustila, na Savskoj cesti naišli smo na urarsku radnju koju smo nasilno otvorili jer se nešto naziralo kroz prozor. Jurnula je strahovita voda, u blatu je ležao stari urar, a oko njega su svjetlucali satovi.

***Pohvalu ruci*, priču o majstorstvu graditelja instrumenata Ivana Husa, ispričali ste potpuno neverbalno, što je i ostalo karakteristikom velikog broja vaših dokumentaraca...**

Privlačilo me da nakon *Poplave*, koja je imala komentar, napravim film u kojem bih temu izrazio bez riječi, prvenstveno montažom i

glazbom. I *Pohvala ruci* i drugi neverbalni filmovi bili su jako dobro primljeni i ovdje i u inozemstvu, a činjenica da su bez riječi pokazala se nenamjernom prednošću u plasmanu.

Znatan dio Vašeg dokumentarnog opusa čine i djela o istaknutim hrvatskim likovnim umjetnicima...

Veliki sam poklonik likovnosti, iako sam ne slikam. Pokojni slikar Dalibor Parać rekao je jednom da bi svaki čovjek trebao imati atelijer, bez obzira na to je slikar ili nije. To je prostor sabiranja, opuštanja, izlaska iz histerične gužve... Napravio sam dvadesetak filmova o hrvatskim likovnjacima, a prvi je bio o korčulanskom kiparu Frani Kršiniću, na kojem sam surađivao s velikim Oktavijanom Miletićem u funkciji snimatelja.

***Kuća s Fabijanom Šovagovićem i Jagodom Kaloper* vaš je prvi dugometražni igrani film. Kako ste se odlučili za temu dugometražnog prvijenca?**

Tema je došla iz života. Poznao sam čovjeka sa sličnom sudbinom, starijeg muškarca koji gazi vlastite moralne principe ulazeći u vezu s mladom djevojkom, i to me potaklo da sa scenografom Željkom Senecićem napišem scenarij. Film je 1975. godine sjajno prošao u Puli, dobio je veliku *Zlatnu Arenu*.

Napravili ste nekoliko zapaženih filmova gasterbajterske tematike. Što vas je privuklo tim oporim temama ekonomske emigracije?

Na stvaranje filma *Ne naginji se van* utjecao je ciklus Dragutina Trumbetaša, slikara-autodidakta iz Velike Mlake koji je boravio u Njemačkoj i tamo

napravio ciklus u kojem se ocrtavalo nepoznavanje jezika, samoća i drugi gasterbajterski motivi. *Rani snijeg u Münchenu* snimio sam 1984. godine; to je film o drugoj generaciji gasterbajtera, koja više ne govori o patriotizmu i domovini nego se nastoji uklopiti u sredinu u kojoj je odrastala.

Imate li još priča koje želite ispričati?

Prije nekoliko dana dovršio sam montažu dokumentarnog filma o hrvatskom slikaru Leu Juneku, koji je 1925. otišao u Pariz i nikada se odande nije vratio. To je priča koju vrijedi ispričati, jer mislim da bi značajno djelo i zanimljiva biografija toga umjetnika bez filmske obrade brzo pali u zaborav. Želja mi je napraviti i film po knjizi *Druga Venecija* Predraga Matvejevića. Snimat ću dok god budem imao unutarnji impuls i žar da neku temu prenesem na film.

O LAUREATU

Bogdan Žižić rođen je 1934. godine u Solinu. Diplomirao je pravo. Od 1960. do 1964. godine radi kao dramaturg u Zagreb filmu. Opus Bogdana Žižića obuhvaća četiri desetljeća filmskog stvaralaštva, više od stotinu kratkometražnih

i srednjemetražnih filmova i pet dugometražnih igranih filmova, snimljenih pretežno prema vlastitim scenarijima. Kao redatelj debitira dokumentarnim filmom *Poplava*. Početkom sedamdesetih realizira niz kratkih igranih filmova, u rasponu od stiliziranih s komponentama fantastike i nadrealizma (*Madeleine, mon amour!*, *Putovanje*) do onih eksplicitnije suvremene tematike (*Moji dragi susjedi*, *Šala*, *Nož*, *Posljednja utrka*). Prvim dugometražnim filmom *Kuća* (1975) osvaja *Veliku zlatnu arenu*. Taj uspjeh ponavlja i filmom *Ne naginji se van*. Zatim snima filmove *Daj što daš*, *Rani snijeg u Münchenu* i *Cijena života*. Među kratkim filmovima ističu se *Ivana*, *Ekspressionizam u hrvatskom slikarstvu*, *Emanuel Vidović*, *Presa* i *Jedan život*. Nagrađivan je na međunarodnim festivalima kratkometražnog filma, a snimao je igrane i dokumentarne filmove u inozemstvu.

Kadar iz filma Bogdana Žižića "Kuća"

Sitora Alieva programska ravnateljica Kinotavr festivala u Sočiju

Filmovi na obali Crnog mora

razgovarao: Goran Ivanišević

Sitora Alieva jedna je od prvih gošći pristiglih u Pulu kako bi prisustvovala Hrvatskom filmskom fokusu, programu u sklopu kojega će se hrvatski igrani film predstaviti hrvatskim i inozemnim gostima Festivala. Kinotavr festivala s pulskim ima nekoliko sličnosti. Riječ je o ruskom nacionalnom filmskom festivalu koji se održava tijekom lipnja u poznatom ruskom ljetovalištu i domaćinu Zimskih olimpijskih igara 2014. Sočiju čije se more, priznat će Sitora Alieva, ne može usporediti s pulskim spranjskim plavetnilom.

Ove je godine održano jubilarno dvadeseto izdanje Kinotavr festivala. Koliko se tijekom tog vremena promijenila koncepcija Festivala.

Najveća je promjena zapravo u tome što je Festival na početku imao istodobno i nacionalni i međunarodni program. Prije pet godina kada su festival iz ruku osnivača Marka Rudinsteina preuzeli Alexander Rodnianski i Igor Tolstunov odlučeno je da, s obzirom na to da je produkcija filmova u Rusiji vrlo brojna i da međunarodni program ostaje u sjeni nacionalnog, festival postane u cijelosti nacionalni. Međunarodni je program zamijenjen programom ekvivalentnim Hrvatskom filmskom fokusu u sklopu kojeg inozemnim gostima i selektorima brojnih svjetskih festivala u šest dana prikazujemo dvanaest do petnaest filmova, koje je među stotinjak koliko ih se obično snimi u Rusiji godišnje, izabrala peteročlana selekcijska komisija.

Predstavite nam kratko koncepciju Kinotavr festivala.

Uz glavni natjecateljski program u kojem je dvanaest do petnaest filmova veliku pozornost posvećujemo i kratkometražnim filmovima. Budući da je uveden i ruski filmski market kratkometražni su filmovi prilika mladim i neafirmiranim filmašima da se predstave širokom krugu producenata i veseli nas da možemo biti most koji će im pomoći da snime svoje prve filmove. Također imamo i nenatjecateljski program, a svake godine imamo i nekoliko posebnih projekcija te nekoliko retrospektiva uglednih ruskih redatelja. Nastojimo predstaviti umjetnički vrijedne filmove, a posebno vodimo brigu i o filmovima namijenjenima širok publici.

U kakvom je stanju kinoprikazivačka mreža u Rusiji?

Prilično lošem. Naime, oko 1.900 kina ni izbliza ne mogu pokriti potreba tako velike zemlje te je to jedna od stvari koje nastojimo promijeniti Festivalom u Sočiju. Susreti filmskih profesionalaca različitih struka, redatelja i scenarista s jedne strane sa producentima s druge mogu pripomoći nastanku novih filmova, a velik interes

publike koja u velikom broju posjećuje projekcije može potaknuti i izgradnju kina.

Osjeća li se svjetska kriza u ruskom filmu?

Svjetska se ekonomska kriza odražava prvenstveno na nezavisne filmaše koji sve teže dolže do sredstava za svoje projekte. Ove je godine došlo do kašnjenja u isplati odobrenih sredstava za filmske projekte. Ta će sredstva biti isplaćena no kako će biti iduće godine zasad je teško reći.

Jedno od prvih pitanja koje se nameće uz tako velike festivale uvijek je pitanje financija. Koliki je proračun Kinotavr festivala?

Godišnji je proračun oko četiri milijuna dolara. Dio sredstava dolazi od ruskog ministarstva kulture, dio od regije, a dio od samog grada Sočija, no sva ta sredstva čine tek manji dio ukupnog budžeta. Ostatak se prikuplja od sponzora.

Festival u Sočiju dijeli još jednu sličnost s pulskim. Dio projekcija održava se u velikom kinu na otvorenom.

Dio projekcija odvija se na otvorenom u gledalištu koje prima oko pet tisuća ljudi. Tu prikazujemo ruske *blockbustere*. Ono što je posebno zanimljivo da je da je gledalište puno čak i ako je riječ o filmu koji je svoju kinodistribuciju završio i više mjeseci prije.

Retrospektiva filmova redatelja Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Cvijet moje tajne

La flor de mi secreto / The Flower of My Secret; Španjolska / Francuska, 1995., 103 min., scenarij: Pedro Almodóvar prema kratkoj priči *The lovely leave* Dorothy Parker; u glavnim ulogama: Marisa Paredes, Imanol Arias, Juan Echanove, Carmen Elias, Rossy de Palma, Chus Lampreave, Kiti Manver, Joaquín Cortés, Manuela Vargas

Melodrama o uspješnoj spisateljici ljubavnih romana Leo Macias, koje objavljuje pod pseudonimom Amanda Gris. Leo je nezadovoljna životom jer njezin suprug, visokopozicionirani vojnik mirovnih snaga, nikada nije kod kuće, te će pokušati sve kako bi ga promijenila... Na Međunarodnom filmskom festivalu u Karlovym Varyma glumica Marisa Paredes osvojila je nagradu za najbolju žensku ulogu, a sam je film nominiran za španjolsku nacionalnu filmsku nagradu Goya u sedam kategorija.

Film se prikazuje u kinu Valli u srijedu 22. srpnja s početkom u 23.15.

Novi film prošlogodišnjeg pobjednika Claudea Chabrola

Zlatnu arenu za najbolji strani film prošle je godine osvojila romantično-kriminalistička drama *Dvostruka ljubav* jednog od najznačajnijih francuskih redatelja proteklih pola stoljeća Claudea Chabrola. Znameniti je sineast i primio svoju Zlatnu arenu, a ove se godine ponovno natječe u Međunarodnom programu Europolis-Meridijani. Riječ je o Chabrolovu krimiću *Inspektor Bellamy* koji je ove godine premijerno prikazan na Berlinskom filmskom festivalu. U glavnoj je uloji francuska glumačka zvijezda Gérard Depardieu. Drugi današnji film iz Međunarodnog natjecateljskog programa stiže u Pulu s nizom osvojenih nagrada na inozemnim festivalima. To je humorna drama *Tulpan* kazahstanskog redatelja Sergeja Dvortsevoya u kojoj bivši mornar traži nevjestu usred najveće srednjoazijske zemlje.

Inspektor Bellamy

Bellamy; Francuska 2009., 110 min., produkcijska kuća: Alicéleo; producent: Patrick Godeau; režija: Claude Chabrol; scenarij: Odile Barski, Claude Chabrol; u glavnim ulogama: Gérard Depardieu, Clovis Cornillac, Jacques Gamblin, Marie Bunel

O FILMU: U novom filmu Claudea Chabrola slavni Gérard Depardieu tumači pariškog inspektora Bellamya koji se tijekom ljetovanja uključi u istragu misterioznog ubojstva. Kao i svake godine, policijski inspektor Paul Bellamy ljetuje u Nimesu, gradiću na jugu Francuske u kojem obitelj njegove žene Françoise posjeduje kuću. Françoise bi radije otišla na krstarenje, a Paul, premda želi biti s njom, ne želi putovati. Nenajavljeno ih posjećuje Paulov

avanturama i piću sklon polubrat Jacques, a kao da to nije dovoljno, Paula kontaktira i Noël Gentil koji se, bježeći od žene i zahtjevne ljubavnice, sklanja u lokalni hotel. Noël je u strahu da je možda ubio čovjeka, no ne želi reći tko je on...

Claude Chabrol jedan je od pokretača francuskog Novog vala i ubraja se među najutjecajnije svjetske redatelje i scenariste. Debitira 1958. filmom *Lijepi Serge* (*Le Beau Serge*), a 1959. filmom *Rodaci* (*Les Cousins*) osvaja Zlatnog medvjeda na Berlinalu. Etalirao se psihološkim trilerima snažnih zapleta i karakterizacije. Iznimno je produktivan autor; režirao je sedamdesetak kinofilmova, televizijskih filmova i serija, među kojima se izdvajaju: *Naivne djevojke* (*Les Bonnes femmes*), *Košute* (*Les Biches*), *Nevjerna žena* (*La Femme infidèle*), *Mesar* (*Le Boucher*), *Izvršenje* (*La Cérémonie*).

Prošlogodišnji pobjednik Claude Chabrol sa Zlatnom arenom u svom pariškom domu

Film se prikazuje u kinu Valli u srijedu 22. srpnja s početkom u 16.00.

Tulpan

Tulpan; Njemačka / Kazahstan / Poljska / Rusija / Švicarska, 2008., 100 min., 35 mm, produkcijska kuća: Pallas film, Pandora film; producenti: Karl Baumgartner, Thanassis Karathanos; režija: Sergej Dvortsevoy; scenarij: Sergej Dvortsevoy, Gennadi Ostrovsky; u glavnim ulogama: Ondas Besikbasov, Samal Esljamova, Askhat Kuchencherekov, Bereke Turganbayev, Tolepbergen Baisakalov

O FILMU: Po odsluženju mornaričkoga roka, mladi Asa putuje natrag kući u kazahstansku stepu u kojoj njegova sestra Samal, njezin suprug Ondas

te njihovo troje djece žive nomadskim pastirskim životom. Asa i sam želi pronaći nevjestu, te njegov izbor pada na jedinu slobodnu djevojku u čitavoj regiji - lijepu Tulpan, također kćerku pastirske obitelji. Dok je pokušava osvojiti, preuzima brigu o obiteljskom stadu ovaca, no niti njihovo čuvanje nije tako lako kako se čini na prvi pogled...

Sergej Dvortsevoy zrakoplovni radio-tehnički inženjer, ali i moskovski student režije, prije nagrađivanog *Tulpana* režirao je nekoliko srednje i kratkometražnih dokumentaraca, također dobitnik brojnih priznanja na festivalima diljem Europe. Redatelj je cilj prikazati jednostavnost i toplinu svijeta, kroz poetsko-naturalistički stilski izričaj. Film je Cannesu dobio nagradu programa

Izvjestan pogled (*Un certain regard*), u Cottbusu je nagrađen za najbolju režiju, a proglašen je i najboljim filmom u programu Istočno od zapada u Karlovym Varyma. Film se prikazuje u kinu Valli u srijedu 22. srpnja s početkom u 18.00.

U srijedu u Arenu stiže novi film iz PoPularnog programa

Posljednja uloga Joaquina Phoenixa?

PoPularni program u Areni donosi večeras jednu od ponajboljih ljubavnih priča snimljenih u posljednje vrijeme. To je romantična drama *Ljubavnici* premijerno prikazana prošle godine na Međunarodnom filmskom festivalu u Cannesu gdje se natjecala za Zlatnu palmu. Redatelj je filma James Gray, jednu od središnjih junakinja tumači oskarovka Gwyneth Paltrow (*Zaljubljeni Shakespeare*), dok je u glavnoj muškoj uloji Joaquin Phoenix, zvijezda filmova *Gladijator* i *Hod po rubu* koji se nakon završetka snimanja ovog filma povukao iz glumačkog svijeta posvetivši se od isključivo karijeri glazbenika. Hoće li izdržati?

Ljubavnici

Two Lovers; SAD, 2008., 110 min., 35 mm; produkcijska kuća: 2929 Productions, Tempesta Films; producent: Donna Gigliotti, James Gray, Anthony Katagas; režija: James Gray; scenarij: James Gray, Richard Menello; u glavnim ulogama: Joaquin Phoenix, Gwyneth Paltrow, Vinessa Shaw, Moni Moshonov, Isabella Rossellini, Elias Koteas

O FILMU: Mladi fotograf Leonard nakon nedavnog prekida sa djevojkom vraća se u New York u Brooklyn k svojim roditeljima, imućnim Židovima. Vidjevši ga depresivnog, roditelji Ruth i Reuben svakako ga žele povezati sa simpatičnom Sandrom, kćerkom bliskog obiteljskog prijatelja. Ali, kad u njegovo susjedstvo u raskošni stan koji joj plaća bogati oženjeni ljubavnik doseli prekrasna, ali problematična Michelle...

James Gray američki je redatelj ruskog porijekla, stalno na razmeđi *mainstreama* i *indie*-filma. Nadahnuće za svoje radove najčešće nalazi u kriminalnome miljeu te pokazuje tendenciju ka pokušaju oživljavanja klasičnog narativnog filma. Već svojim sugestivnim prvijencem *Mala Odessa* (*Little Odessa*) privlači pozornost kritike i osvaja *Srebrnog lava* na Filmskom festivalu u Veneciji. U Grayevim ostalim projektima *U ime pravde* (*The Yards*) i *Brača po krvi* (*We Own the Night*) glumi njegov omiljeni glumac - Joaquin Phoenix. Film se prikazuje u Areni u srijedu 22. srpnja s početkom u 23.00.

FILMSKI PROGRAMI

Program kratkih filmova u kinu Valli u srijedu 22. srpnja s početkom u 20 sati

Drukčije ljubavne priče s Dana hrvatskog filma

Publika u kinu Valli u srijedu će u sklopu Programa kratkih filmova vidjeti nova tri naslova od kojih su svi prikazani na ovogodišnjim Danima hrvatskog filma:

Harakiri djeca

Kratki igrani, 21 min, pr. k. ADU; režija: Ivan Livaković; uloge: Goran Bogdan, Filip Križan, Ana Maras

SADRŽAJ: Filmska kronologija burne veze dvojice mladića prikazana u Salonu odbijenih ovogodišnjih Dana hrvatskog filma u Zagrebu...

Interijer, stan, noć

Nagrada Salona odbijenih 18. dana hrvatskog filma

kratki igrani, 21 min, HD, pr. k. ADU; režija: Saša Ban; scenarij: Hrvoje Franjić; uloge: Marija Škaričić, Bojan Navojec

SADRŽAJ: Marija i Bojan se nakon izlaska vraćaju kući. Bili su na vjenčanju svojega najboljeg prijatelja. Ona je opet malo više popila, a on se uvaljivao kumi. Pred njima je duga, besana noć...

Tulum

Nagrada za najbolju režiju i za najbolju glazbu na 18. danima hrvatskog filma

Kratki igrani, 15 min, 35mm; pr. k. Kinorama; režija i scenarij: Dalibor Matanić; uloge: Leona Paraminski, Nikša Butijer, Anđela Ramljak

SADRŽAJ: Prikazan u Tjednu kritike, posebnom programu ovogodišnjeg Međunarodnog filmskog festivala u Cannesu *Tulum* je priča o jednom danu u životu djevojke u Vukovaru, danu u kojem je teško povjerovati da idila može biti grubo prekinuta. Film je drugi dio planiranog šestodijelnog omnibusa (2/6) redatelja Dalibora Matanića (*Fine, mrtve djevojke, Kino Lika*).

U Istarskom narodnom kazalištu u srijedu se prikazuje klasično ostvarenje hrvatske kinematografije za djecu

Sinji galeb za sva vremena

Trećeg dana Matineja za djecu u srijedu 22. srpnja prikazuje se film koji su u Hrvatskoj odgledali mnogobrojni naraštaji zaljubljenika u pustolovine na filmu. To je film *Sinji galeb*, ekranizacija popularnog romana za djecu i mlade Družina sinjeg galeba Tone Seliškara. Ovaj pustolovni film govori o dječaku Ivi koji u namjeri da dođe do sredstava za isplatu duga svoga oca, sa skupinom dječaka zaglavi u rukama krijumčara... Film je 1953. režirao veliki hrvatski redatelj Branko Bauer. Jedan od najplodnijih i najpopularnijih, višestruko nagrađivanih hrvatskih redatelja osobito se istaknuo u režiji filmova za djecu i mlade. Među njegovim najboljim djelima su osim *Sinjeg galeba* i *Milioni na otoku*, *Zimovanje u Jakobsfeldu*, *Salaš u Malom Ritu*, *Boško Buha*, *Ne okreći se, sine*, *Tri Ane*, *Licem u lice te Martin u oblacima*.

MATINEJE ZA DJECU

Španjolska priča o noći bez zvijezda

Drugog dana Matineja za djecu u Istarskom narodnom kazalištu prikazan je španjolski dugometražni animirani film *Nocturna* koji su zajedno režirali Adria García i Víctor Maldonado. Film nam priča o dječaku Timu kojemu su dani dugi i dosadni, no noću promatra zvijezde i kreće u pustolovinu jedne noći kada sve zvijezde nestanu. Nakon projekcije veliki zeko pokrovitelja projekcija Nesquicka podijelio je mladim gledateljima poklon paketiće i ispratio ih do sutrašnje projekcije hrvatskog filmskog remek-djela za djecu *Sinji galeb*. Evo što su najmlađi filmoljupci rekli o odgledanom filmu.

AGNEZA MIHOVILOVIĆ (10)

Svidio mi se film. Bio mi je na početku malo dosadan, ali je kasnije bio sve zanimljiviji. Doći ću i sutra na Pulicu.

ERIK JELČIĆ (12)

Film je veoma dobar, samo je poprilično mračan. Ali, svejedno mi se dovoljno svidio, nemam puno zamjerki.

NIKOLA DUBOJA (10)

...a, dobar je, ali mi je malo predugo trajao pa me uspavao. Mislim da je malo mračan, ali ni to me nije smetalo. Želim opet doći na Pulicu gledati crtane filmove.

Agneza Mihovilović

Erik Jelčić

Nikola Duboja

FILMSKI PROGRAMI

Program Najbolje od Dana hrvatskog filma i Program kratkih igranih filmova Redateljski posao održava mozak budnim

Razgovor s mladim redateljem **Ivanom Livakovićem**, dobitnikom nagrade Jelena Rajković Hrvatskog društva filmskih redatelja za najboljeg redatelja do 30 godina na 18. danima hrvatskog filma u Zagrebu (17.-21. ožujka 2009.)

piše: Ana Miljanić

Iako u dvadesetim godinama života Ivan Livaković autor je niza filmova i dobitnik više priznanja od kojih treba istaknuti upravo nagradu Jelena Rajković. Na ovogodišnjem Festivalu igranog filma u Puli prikazuju se dva njegova filma: *Prljavi mali mjehurići* u sklopu programa Najbolje od Dana hrvatskog filma za koji je i dobio spomenuto priznanje te *Harakiri djeca* u sklopu Programa kratkih filmova. Više nego dovoljno za razgovor s mladim umjetnikom od kojega se puno očekuje.

Osvajali ste nagradu Jelena Rajković za najboljeg redatelja mlađeg od 30 godina. Što vam znači ta nagrada?

Zbilja mi ja jako drago što sam dobio tu nagradu s obzirom na to da je dodjeljuju moje kolege. Shvatio sam zapravo da je bilo koja nagrada potvrda mog rada. Uvijek težim daljnjem snimanju i usavršavanju redateljske tehnike. Kada sam primao ovu nagradu pomislio sam 'nadam se da neću postati mlada nada tek s pedeset godina'.

Što vas je nadahnulo na snimanje kratkometražnih filmova *Harakiri djeca* i *Prljavi mali mjehurići*?

Oba su filma moji akademski projekti s treće godine studija, jedan je kratki igrani film, a drugi studijska TV drama. Čudno je bilo to što su uopće poslani na festival budući da studentski radovi uglavnom ne idu na festivale. U *Mjehurićima* se bavim medijskom slikom društva kroz svezremenu priču o ljubavi i ljubomori. Htio sam se baviti rekonstrukcijom žanrova i igrati se s akustično-vizualnim identitetom. To se vidi u filmu *Harakiri djeca*, fragmentiranom radu u kojem se također igram dramaturškim i audio-vizualnim elementima. U njemu sam htio pokazati kako bez obzira na spolnu orijentaciju, ljudi imaju slične probleme plus još jedan, a to je društvena stigma koja ih izolira. Opisao sam kako problemi nastaju, imaju tijek i završavaju.

Imena filmova su inventivna i neobična...

Vodio sam se za strukturom filma. *Harakiri* povezujem s ritualizacijom. Ritual je odnos između dvoje ljudi, jako je repetativan. U *Mjehurićima* je jedan od motiva sapunizacija i prezentacija svijeta oko nas.

***Harakiri djeca* govore o homoseksualnosti, tabuu koji nas prati čak i u ovo moderno doba. Jeste li filmom dio javnosti htjeli osloboditi**

predrasuda i homofobije?

Homoseksualnost je stvarno strašna tabu tema, i kod nas, i u svijetu. Ne mogu reći da mi to nije bila namjera, i nisam pesimist, ali jesam skeptik. Kroz film pokušavam postaviti pitanja, ne i dati odgovore. Odgovore na ta pitanja ni ja ne znam. Ne mogu nikoga osloboditi ničega, nisam siguran da će neki okorjeli homofob odjednom pronaći katarzu i zavoljeti pripadnike seksualnih manjina, ali ako se postavi pitanje koji je problem s tom manjinom, možda će publika o tome početi razmišljati i u konačnici prihvatiti homoseksualnost kao nešto normalno.

Na čemu trenutačno radite i što planirate u budućnosti?

Redateljski posao održava mozak budnim. Upravo sam završio film za Ministarstvo kulture, i sada spremam kratki igrani film za četvrtu godinu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. To je kratki film koji ima metaforu svinjske gripe kao masovnu hysteriju. Inače, moj najvažniji plan za budućnost okupati se u moru i sunčati jer sam bijel kao sir. Osim toga, moram još snimati za Akademiju i jednog dana, nadam se, realizirati dugometražni film.

UKRATKO NA PORTARATI U SRIJEDU Priče iz davnine na filmu

U srijedu na Portarati s početkom u 21.00 mali će i veliki ljubitelji najpoznatije hrvatske zbirke bajki uživati u njezinoj ekranizaciji kao projektu začetnice Helene Bulaje koji su realizirali hrvatski i svjetski filmaši. Animirane Priče iz davnine niz su višestruko nagrađivanih i od kritike i publike obožvanih animiranih filmova snimljenih prema prekrasnim knjigama Ivane Brlić Mažuranić u adaptaciji međunarodne ekipe animatora, glumaca, glazbenika, ilustratora i programera. Istinska zabava za djecu i roditelje! U programu su sljedeći filmovi:

Regoč, Helena Bulaja, Hrvatska, 24 min
Kako je Potjeh tražio istinu, Nathan Jurevicius, Australija, 14 min
Jagor, Mirek Nisenbaum, SAD / Bjelorusija, 24 min
Šuma Striborova, Alistair Keddie, Velika Britanija, 16 min
Neva, Edgar Beals, Kanada, 11 min
Ribar Palunko i njegova žena, Laurence Arcadias, Francuska, 17 min

Mateja Brodarić, članica Ocjenjivačkog suda mladih filmofila koji vrednuje filmove u Nacionalnom i Međunarodnom natjecateljskom programu

Jedan "muški" i jedan "ženski" film

Ratna drama *Crnci* iz Nacionalnog natjecateljskog programa izrazito je muške tematike i nije me se baš previše dojmila, što zbog presporog odvijanja radnje, što zbog dosta nerazumljivog dijaloga glumaca koji je bio gotovo nerazgovorljiv. Naravno, moram istaknuti glumu Ive Gregurevića, zapovjednika koji tijekom primirja vodi akciju izvlačenja tijela poginulih boraca, a koji se već standardno ističe kvalitetom u svojoj izvedbi. Također, i cijelu ekipu mladih glumaca koji su vrlo uvjerljivo odradili posao u filmu u kojem ne glumi ni jedna žena. Nasuprot hrvatskom filmu u konkurenciji, francuska drama *Voljela sam te tako dugo* iz Međunarodnog programa govori o ženi koja se nakon petnaest godina provedenih u zatvoru vraća u obitelj nastojeći se uklopiti u društvo i obitelj od kojih je dugo bila odvojena. Film mi se svidio jer je izrazito ženski film, jedan od rijetkih koji se bavi životom žene i pokazuje nama gledateljima koliko truda, dobre volje, ali i podrške najbližih treba jednoj ženi da prebrodi životne prilike i neprilike koje ju snađu i na koje neprestance nailazi u životu.

Pula OBJEKTIVno

Ekipa filma *Crnci* na pozornici Arene

Iz drevnih vremena za buduće uspjehe

Glumački zagrljaji: NIKŠA BUTIJER I EMIR HADŽIHAFIZBEGOVIĆ

Je li Odisej našao novu Penelopu? KRISTINA KREPELA I FRANO MAŠKOVIC

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci, pulski Forum i večeras ugošćuje jednu udrugu, Puhački orkestar grada Pule. Udruga je osnovana 1993. i broji 133 člana svih naraštaja koji rade u više grupa (Puhački orkestar, Big Band, Salonski orkestar, Mažoretkinje, orkestri za sviranje pri ukopima, Jazz nonet, Jazz kvintet, Swinging Flutes, ženska klapa Teranke). Orkestar je simfonijskog tipa, čine ga glazbenici svih generacija, a desetak članova vrsni su solisti.

Jedan je od najboljih takvih orkestara u zemlji što potvrđuju osvojene zlatne plakete na natjecanju puhačkih orkestara Republike Hrvatske. Promenadni koncert počinje u 21.00. Onima koji večeri između gledanja filmova više vole provoditi u klubovima, Pula također ima štošta za ponuditi! U rock klubu Uljanik nastupa skupina Light Cast u sklopu *Disco Night Summer editiona!* Uz bend je najavljen i DJ show na dva podija, a sve počinje također u 21.00. U isto vrijeme u Caffe Baru Mozart započinje *Pula By Night*, večer house glazbe. Filmova i glazbe više je nego dovoljno. Izvrstan vam provod! (Lucija Mulalić)

VREMENSKA PROGNOZA za Pulu za srijedu 22. srpnja 2009.

Sunčano, vruće i sparno. Vjetar slab, poslijepodne umjeren jugozapadnjak. Jutarnja temperatura od 19 do 24, a najviša dnevna uglavnom između 30 i 35°C.

Danas na Festivalu

SRIJEDA, 22. SRPNJA

9.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film *Čovjek ispod stola*
projekcija za novinare i akreditirane

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu - film *Sinji galeb*

11.00 Circolo

Press konferencija sudionika
Hrvatskog filmskog fokusa

11.10 Circolo

Press konferencija
Razgovor s Bogdanom Žižićem,
dobitnikom nagrade Vladimir Nazor

11.30 Circolo

Press konferencija ekipe filma
Čovjek ispod stola

13.30 Kino Valli

PoPularni program
film *Gangsteri*
projekcija za novinare i akreditirane

16.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film *Inspektor Bellamy*

18.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film *Tulpan*

20.00 Kino Valli

Program kratkih filmova
film *Harakiri djeca*
film *Interijer, stan, noć*

20.30 Arena - VIP prostor

Domjenak - Arman

21.00 Portarata

Priče iz davnine

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film *Čovjek ispod stola*

23.00 Arena

PoPularni program
film *Ljubavnici*

23.15 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara
film *Čvijet moje tajne*

ZABAVA I FILM

23.00 Circolo

HAVC Zabava
DJ Sanjin Đukić, DJ Ivan Krželj